

предъ очитѣ ни. Кжде сме биле, та не сме виждали? Ние не вѣрваме, чорбаджи, че ти не си нашъ приятель.

Баща ми ходилъ и въ конака на разпитъ, но за какво е разпитванъ не помня.

Димитъръ Пжшковъ билъ избранъ отъ тати, като за писаръ. После го направилъ съдружникъ въ кръчмата, но не и въ цѣлата му търговия.

Баща ми се познавалъ добре съ Левски, Сава Раковски, Панайотъ Хитовъ, Палаузовъ, Априловъ, Евлоги Георгиевъ съ последнитѣ и търгувалъ.

Баща ми умре, ритнатъ отъ конь. Той бѣше силенъ и съ твърдъ характеръ, мълчаливъ и скромень. Винаги отбѣгваше